

Nr 234.

Av herr **Fehr, m. fl.**, *angående ideella föreningars och stiftelsers skattskyldighet.*

De i Kungl. Maj:ts proposition nr 102 till riksdagen med förslag till kommunalskattelag m. m. framlagda bestämmelserna om skattskyldighet innefatta, bland annat, att så kallade ideella föreningar och stiftelser skola i samma utsträckning som enligt nu gällande rätt vara pliktiga att till kommun erlægga skatt för sin inkomst. Detta innebär, att ideella föreningar och stiftelser med vissa uppräknade undantag bliva skattskyldiga för sin inkomst från samtliga förvärvskällor, sålunda jämväl för inkomst av kapital och av tillfällig förvärvsverksamhet. Även enligt det i Kungl. Maj:ts proposition nr 103 till riksdagen förelagda förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, skulle detta bliva fallet. Sistnämnda förslag innebär emellertid, att i olikhet med vad som för närvarande gäller, skatten för ideella föreningar och stiftelser icke skall beräknas progressivt. Kommunal progressivskatt skall, enligt det om sådan skatt i propositionen nr 104 framlagda förslaget ej heller uttagas av ideella föreningar och stiftelser.

1921 års kommunalskattekommitté har ifråga om ideella föreningars och stiftelsers skattskyldighet intagit den ståndpunkt (se kommitténs betänkande 49 § sid. 27), att dylika, vilkas syfte uteslutande är att främja ett religiöst, fosterländskt, kulturellt, välgörande eller allmännyttigt ändamål, skola kommunalt beskattas endast för inkomst av fastighet och av rörelse, under det att presidenten Albert Petersson i sitt till kommitténs betänkande anslutna förslag till statsskatteförordning upptagit bestämmelse om fullständig skattefrihet för sådana föreningar och stiftelser. Kommitténs motivering till dess sålunda givna förslag återfinnes i betänkandet sid. 343 ff. Här inhämtas bland annat, att kommittén till stöd för den av kommittén förordade skattelindringen åberopat, att de rent ideella sammanslutningarnas verksamhet ur det allmännas synpunkt vore så förtjänstfull, att ett i den föreslagna formen givet understöd befundes påkallat. På det att denna förmån likväl icke måtte få åtnjutas av andra företag än dem, vilka till skillnad från sådana sammanslutningar som helt eller delvis hade till ändamål att främja något medlemmarnas intresse av i allmänhet ekonomisk art kunde betecknas såsom rent ideella, har kommittén i sitt förslag till författningstext (anvisningarna till 49 §) intagit en uppräkning av de arter av sammanslutningar, vilka ansetts vara av sist angiven natur (se betänkandet sid. 80).

Kammarrätten har i utlåtande över kommunalskattekommitténs samt presidenten Peterssons förslag anfört, att de i kommittébetänkandet framlagda

skälen befunnits välbetänkta, varför kammarrätten, utan att i sammanhanget närmare ingå på frågans detaljer, tillstyrkt förslagen.

Sedan härefter 1924 års skatteberedning i sitt den 14 oktober 1926 framlagda betänkande angående beskattning av inländska juridiska personers inkomst och förmögenhet, på sätt av propositionen nr 102 sid. 190 inhämtas, tillstyrkt beskattning för de ideella föreningarna och stiftelserna i den utsträckning i Kungl. Maj:ts förenämnda propositioner sedermera föreslagits, har kammarrätten i utlåtande, avgivet över sistnämnda betänkande, förklarat sig icke i beredningens argumentering hava funnit anledning till ändring i sin tidigare uttalade mening. Kammarrätten hölle alltjämt före, att föreningar och stiftelser med rent ideella ändamål borde så långt som möjligt vara fria från skatteanspråk från det allmänna, samt att, då ändamålets allmännyttiga syftning vore grunden för eftergifterna därutinnan, det vore fullt befogat att göra skillnad mellan föreningar och stiftelser av nyssberörda slag och sådana, vilkas ändamål vore mer eller mindre bemängt med uppgifter till medlemmars eller intressenters nytta eller nöje (ideella föreningar och stiftelser med blandade ändamål).

Undertecknade, som hysa samma uppfattning som kommunalskattekommittén och kammarrätten rörande önskvärdheten av att rent ideella sammanslutningar såvitt möjligt befrias från skatteplikt till stat och kommun, och som finna den av kommittén givna exemplifieringen å företag av sådan natur tillfredsställande, få sålunda hemställa,

att riksdagen, under förutsättning att Kungl. Maj:ts omförmälda propositioner i huvudsak varda av riksdagen antagna, måtte besluta den ändring i 53 § av förslaget till kommunalskattelag m. m. jämte till denna paragraf hörande anvisningar samt 7 och 12 §§ av förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, att ideella föreningars och stiftelsers skyldighet bestämmes i överensstämmelse med vad kommunalskattekommittén och vad angår skatt till staten presidenten Petersson föreslagit.

Stockholm den 16 mars 1927.

Martin Fehr.

Ernst Trygger.

K. Schlyter.